

Φραγία μέσα πρός χρωματισμὸν τῆς κόμης. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ζωγράφων Giorgione, Titianοῦ, Veronēζου καὶ π. ζωγραφηθεῖσαι ξανθαὶ γυναικὲς δὲν ἡσαν ἐκ φύσεως ξανθαῖ, ἀλλὰ ἔδιδον εἰς τὴν μελαινὰν κόμην τῶν τὸ κχῶμα τοῦτο, τὸ δόπον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἥτο τοῦ συρμοῦ, διὰ διαφόρων τεχνητῶν μέσων. Ἐσχάτως ἀνευρέθη ἐν Βενετίᾳ λίαν ἐνδιαφέρον „Βιβλίον συνταγῶν“ κομήσης τινὸς Mani, ἐν τῷ δόποιῳ εὐρίσκοντα διὰ τὰ κατὰ τὸ πρώτον ἡμίου τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰώνος ἐν κρήσει μέσα τοῦ χρωματισμοῦ τῆς κόμης. Τὰ πλεῖστα ἔξι αὐτῶν εἶναι ἀργαίστατα καὶ ἡσαν ἐν κρήσει ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς κχώραις, ὑπόθεν βραδύτερον εἰσήχθησαν εἰς Ῥώμην, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν αὐτοκρατόρων. Τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον περιέχει καὶ τὴν ἑτητὴν παρατήρησον ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ συνιστώμενα ἔλαια, ὄντα, ἀλοιφαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα τότε μόνον ἐνέργοδιν δταν ἡ ἀλεύφασα διὰ τῶν κόμην ἐκτεθῆ ἀμέσως ἐπὶ πολλὰς ὥρας εἰς τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἥλιου.

Κατασκευὴ νέου περιστάτου. Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τὰ γαλλικὰ φύλλα γράφουσι πολλὰ περὶ τῆς τελειωτικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τῆς κατὰ ἀρέσκειαν διευθύνσεως τοῦ ἀεροστάτου. Λέγεται ὅτι διὰ ταγματάρχης Rénard ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τῶν ἀεροναυτῶν ἀποστάσματος καταστρέψασε τὸν πρώτον ὑπὸ τοῦ Krebs καὶ Rénard κατασκευασθὲν ἀερόστατον, ὅπερ ὑδύνατο νὰ κυβερνηθῇ, εἰχε δύναμιν 23 χιλιομέτρων καθὼραν. Αἱ τροποποίησις τῶν σχημάτων, τοῦ ὑφάσματος, ἀνεμιστήρος καὶ π. ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρώτον ἀερόστατον ὅτι εἶναι ῥιζικαῖ. Τὸ ὑφασμα, ἔξι οὐ κατασκευάζεται τὸ ἀερόστατον, εἶναι τὸ ὑπὸ τὸ δύνομα „tissuo“. γνωστὸν εἰς τὰς κυρίας μεταξωτὸν ὑφασμα. Καὶ ἡ ἄγχυρα ἀστάτως ἔχει διάφορον σχῆμα τοῦ συνήδημος καὶ ὅμοιαζει μᾶλλον πρὸς τοὺς γαμφούς ὄντας τῶν γαλλῶν. Οἱ κινητήρες εἴτε ἐλατήρες εἶναι ἔτοιμοι, τὸ ἀερόστατον κατασκευάζεται ἡδη καὶ τοιουτότροπας ἐντὸς δλίγου ὅτι ὕδωμεν ἀν τὰ ἀποτελέσματα τῆς νέας ταύτης ἐφεύρεσεως νὰ ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὰς προσδοκίας ἡμῶν.

Ἀμφίβολος οἰκονομία. Ἀλέξανδρος Δουμᾶς διηγεῖται πρεσβύτερος, δοτικὸς γνωστὸν ἥτο ἐκτάκτως σπάταλος, ἥλιθον δλίγες ἡμέρας πρὸ τοῦ θνάτου του πρὸς τὸν μέν του, δοτικὸς ἥτο λίαν οἰκονόμος, καὶ ἔχαιρετισεν αὐτὸν μὲ τὰς λέξεις: „Ἐρχομαι, ἀγαπητέ μου μέ, νὰ ἀποδάνω εἰς τὰς ἀγκάλας σου.“ Μετ’ δλίγας στιγμὰς ἐμάλεσε πάλιν τὸν μέν του καὶ τῷ εἶπε: „Βλέπεις, νιέ μου; Ο κόσμος μὲ ὀνόματες πάντοτε σπάταλον, καὶ ἐγ τούτοις εἶμαι διὰ μᾶλλον οἰκονόμος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου. Ἐν ἡλικίᾳ μόλις δεκαοκτὼ ἐτῶν ἥλιθον εἰς Παρισίους ἔχων τρία μόνα χρυσά λουδοβίκια ἐν τῷ θυλακίῳ μου· καὶ μὲ πόστην οἰκονομίαν ἔχεις ἔως τώρα, δύνασαι νὰ ἐνόνησῃς ἐκ τούτου, ὅτι ἐκ τῶν τριῶν ἔκεινων λουδοβικῶν ἔχω ἀκόμη ἐν ὑπόλοιπον διὰ τὰς τελευταίας μου ἡμέρας.“ Ταῦτα λέγων ἔξηγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου τὸ βαλάντιον του, εἰς τὸ δόπον πράγματι εἰρίσκετο ἐν μόνον λουδοβίκιον.

Ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ. Ἡ διλικὴ δύναμις του ἀτμοῦ ἡ παραγόμενη ἐν ταῖς ἀτμομηχαναῖς τῶν Ηγρωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἰσοδυναμεῖ πρὸς $7\frac{1}{3}$ ἑκατομμύριων ἵππων δύναμιν· τῆς Megálēς Κρεττανίας καὶ Ιολανθίας πρὸς 7 ἑκατομμύριων ἵππων δύναμιν· τῆς Γρεμανίας πρὸς $4\frac{1}{2}$ ἑκατομμύριων· τῆς Γαλλίας πρὸς 3 ἑκατομμύριων· τῆς Αβστρίας πρὸς $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμύριων ἵππων δύναμιν. Ἐν τοῖς ὀριθμοῖς τούτοις δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ δύναμις τῶν σιδηροδρομικῶν ἀτμαμάξων, τῶν ὄποιων ὃ ὀριθμὸς ἐν ὅλῳ τῷ πόσιμῳ μέρῳ τοῦ πολιτειῶν εἰς 105,000.

Κατανάλωσις τοῦ καπνοῦ ἐν Ἀμερικῇ. Οἱ Ἀμερικανοὶ πληρώνουσι καὶ ἔτος περὶ τὰ 800,000,000 μάρκα εἰς τοιγάρα καὶ τοιγαρέττα.

προσέτι δὲ 80,000,000 μάρκα εἰς καπνὸν διὰ καπνοσύριγγας καὶ 200,000,000 εἰς μασώμενὸν καπνόν, οὗτος ὥστε τὰ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἐν Ἀμερικῇ διὰ καπνὸν καταναλωθὲν δικιὸν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 1,080,000,000 μάρκα.

Συνικός τις νόμος ὑποχρεώνει ἔκαστον ἱατρὸν ἐν Κίνῃ, νὰ ἀνάπτη μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου τοσοῦτους φανοὺς πρὸ τῆς οἰκίας του, έσσοι εἶναι οἱ ἀσθενεῖς τοὺς δόποιους διὰ τὸν ἱατρὸν ἔστειλεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. Εὑρωπαῖός τις διαμενών μετὰ τῆς οἰκογενείας του χάριν ἐμπορικὸν ὑπόδεστων ἐν Πεκίνῳ, ἔζητε ἐσπέραν τινὰ ἱατρὸν διὰ τὴν αἰφνὶς ἀσθενήσασαν σύζυγόν του. Καὶ ὑπῆρχε μὲν μεγάλη ἀρδονία ἱατρὸν ἐν Πεκίνῳ, ἀλλὰ ἡ ἀρδονία τῶν πρὸ τῆς οἰκίας ἀνέστου ἀνημένων φανῶν ἐνέπτενεν εἰς τὸν δυστυχῆ Εὐρωπαῖον πολὺ διλγόνην ἐμπιστοσύνην περὶ τῆς ἴνωνότητος τῶν ἔχοχωτάτων τούτων μέρους τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐπὶ τέλους, μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις εὐρίσκει ἐναὶ ἱατρόν, πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ δόποιου τρεῖς μόνοι φανοὶ διεισκόπτικον μελαγχολικῶν τὴν ἀμυδράν των λάμψιν. Ο εὐτυχῆς Εὑρωπαῖός εἰσέρχεται δρμητικὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἔξερχου ἀνδρός, τὸν ἐξυπνίζει καὶ τὸν προσκαλεῖ εἰς τὴν οἰκίαν του. „Θὰ εἰσαὶ βεβαίως ἁ ἀριστος τῶν ἱατρῶν τοῦ ἱατρὸν τῆς πόλεως ταύτης“, λέγει δ Ἑὑρωπαῖός εἰς τὸν Κινέζον καθ’ ὅδον. „Πόθεν τὸ συμπεράνεις;“ — „Ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν φανῶν.“ — „Α, ναὶ! „Ἐχω τρεῖς μόνον φανούς, διάτι σήμερον μόλις τὴν πρωΐαν ἥρχισα νὰ ἔξασκω τὸ ἐπάγγελμα μου.“

Υπερηφάνιει τεχνίτου. Ο πλουσιώτατος λόρδος Greenville, ὅστις ἦτο λίαν υπερφραγμός διὰ τὰ κολοσσαῖα πλούτη του, παρήγγειλε ἡμέραν τινὰ τὸν περίφημον Ἐλβετὸν ὠρολογοποιὸν Emery, νὰ τῷ κατασκευάσῃ πολυτιμώτατον ὄλογχυτον χρονόμετρον μὲ ἀδάμαντας κεκοσμημένον καὶ δέξιας χιλίων λιρῶν στερλινῶν. „Οτε δύμως κατὰ τὴν συνδιάλεξιν διὰ λόρδος ηρχίσται νὰ δεικνύῃ διλγόνη φανερά τὴν υπερηφάνειαν του καὶ νὰ κομπάζῃ διὰ τὰ πλούτη του, διὰ τεχνίτης ηρωτήσεν αὐτὸν ἀφέλως διὰ ποῖον εἶνε πρωτισμένον τὸ παραγγελθὲν χρονόμετρον. Ο λόρδος ἀπεκρίθη, καὶ διὰ ποῖον ἄλλον παρὰ διὰ τὸν ἑκάτοντό μου;“ Τότε διὰ ὠρολογοποιὸς ἀπώλησε τὰ κοχματα, τὰ ὅστα διὰ λόρδος εἶχεν ἡδη ἀριθμήση καὶ θέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης, λέγων μεδ’ ὑπερηφανείας: „Ἐνόμιζα ὅτι διὰ χρονόμετρον ἦτο διὰ κανέναν ἀστρονόμον, ἵκανον νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἔργον μου. ἀλλὰ διὰ ἀνθρώπους, διὰ ὅποιον δέλους μόνον νὰ ἥξειρουν κατὰ ποίαν ὡραν τρώγουν καὶ πότε κοιμῶνται, ἐγώ δὲν κατασκευάζω χρονόμετρα.

Η ἐπίδρασις τοῦ φωτὸς ἐπὶ τὸν ζύθον. Απλούστατον καὶ εὐκολώτατον πείραμα καταδεικνύει ὅτι διὰ δύος εἴνε ἐν τῷ τῶν μάλιστα εἰσισθήτων εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φωτὸς ηγρῶν καὶ ἐπομένως διατηρεῖται καλλιόπειν ἐντὸς ἀδιαφανῶν ἢ ἐντὸς ὑαλίνων, ἀχρωματίστων ποτηρίων. Αν λάβωμεν διαφανὲς ὑαλίνον ποτηρίον πλήρες καλοῦ βουναρικοῦ εἴτε βιενναίου δύοδου καὶ ἐκθέσωμεν αὐτὸν ἀπ’ εἰδήσεις εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἥλιου, εἴτε ἐν ὑπαίθρῳ εἴτε παρὰ τῷ παραδύρῳ τοῦ δωματίου, διὰ παρατηρήσωμεν ὅτι διὰ τέσσαρα περίπου λεπτὰ τῆς ὥρας δὲν τῷ ποτηρῷ δύοδος προσλαμβάνει δυσάρεστὸν τίνα δισμῆνην καὶ γεστον· ἐνδιὸν δὲν ἀντιτίθεται ποτηρίου λάβωμεν πηλίνον ἢ ἀλλο τῷ μη διαφανεῖς κεκαλυμμένον ἀγγεῖον (οὗτον τὸ ἐν Βαυαρίᾳ καὶ λοιπῇ Γερμανίᾳ ἐν κρήσει Deckelsteinkrug) πλήρης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δύοδου, δυνάμεδα νὰ ἀφήσωμεν αὐτὸν ἐπὶ διοκλήρους ὥρας ἐκτεβειμένον εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἥλιου μέχρις οὐ τὸ ἐν αὐτῷ ηγρὸν θερμανθῆ ἐντελεῖσθαι, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀλλοίωσιν εἰς τὴν δομὴν ἢ τὴν γευσιν καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ποιότητα τοῦ δύοδου. Τὸ φῶς λοιπὸν τοῦ ἥλιου ἔχει βλαβεράν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ δύοδου καὶ καταστρέψει τὴν δομὴν καὶ τὴν γευσιν αὐτοῦ, δισοδήποτε καλῆς ποιότητος καὶ ἀν εἶναι τὸ ποτὸν τοῦτο. Η αὐτὴ καταστροφὴ τῆς ποιότητος τοῦ ἐν διαφανεῖ ποτηρίῳ δύοδου προέρχεται καὶ ὅταν τὸ φῶς τοῦ ἥλιου εἴνε διεσκορπισμένον δύπισι ἐν ἡμέρᾳ βροχερῇ καὶ συννεφώδει, δισαύτως δὲ καὶ ἐκ τοῦ φωτὸς τῶν λαμπτήρων καὶ ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου φωτός, μὲ μόνην τὴν διαφοράν διὰ τὸν ἀσθενεῖται ποτηρίῳ δύοδον ἐπιφέρει καὶ βραδυτέραν τὴν ἀλλοίωσιν. Τὰ καλλιστα λοιπὸν πρὸς πόσιν τοῦ δύοδου ποτηρία εἶναι τὰ πήλινα, διάτι ἐπιβραδύνουσι τὴν θέρμανσιν καὶ ἐμποδίζουσι πάσταν βλάβην ἢ καὶ καταστροφὴν τῆς ποιότητος τοῦ δύοδου ἐκ μέρους τοῦ φωτός.